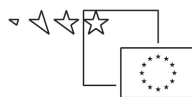

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ŠOLSTVO IN ŠPORT

Naložba v vašo prihodnost

OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

Potopisno predavanje »S KOLESOM PO AFRIKI«

Avtor: Bojan Stezinar
Novo mesto, marec 2009

Pot sem začel v Novem mestu, 2. februarja 2002. Pot me je vodila skozi Dalmacijo do Splita. Od tu s trajektom do Ancone in naprej do Sicilije. Nato s trajektom do Tunisa skozi Tunizijo v Alžerijo čez puščavo Saharo.

Na kolesu sem imel šotor, spalno vrečo, kuhalnik, fotoaparat, rezervne dele za kolo, vodo in hrano.

V 13ih mesecih sem prevozil 23000 km, dnevno nekje od 80 do 120 km (odvisno od razmer).

V Zambiji sem se prvič srečal s slovenskimi misijonarji. Pomagali so mi z napotki in me oskrbeli s hrano.

V Južno Afriški republiki so bili belci zelo prijazni. Dajali so mi naslove svojih prijateljev in sorodnikov, kjer bi lahko prespal. Vsi so me zelo lepo sprejeli in dali prenočišče ter hrano. Običajno popotniki tam ostanejo nekaj dni, tako da me je bilo zelo težko oditi naprej že po dveh dneh.

Pokrajina se je spreminjala. Na severu Sahara, tropski pas, proti jugu Afrike s svojimi vinogradi in Viktorijinimi slapovi, nacionalni parki z avtohtonimi živalmi. Namen sem imel iti na Madagaskar, ki pa ga nisem obiskal zaradi predragega prevoza. Zadovoljil sem se z manjšim otokom, Zanzibarjem. Kolesaril sem preko nacionalnega parka Tchavo proti Kilimandžaru in dalje proti Keniji, skozi Etiopijo skozi Sudan do Egipta.

Prehranjeval sem se pri lokalnem prebivalstvu. Jedel sem ribe, manjoko, vse vrste divjih živali (od netopirjev, opice, krokodila, črve, ...), sadje (mango, banane, kokos). Vode nisem kupal, ker dostikrat ni bilo niti možnosti, tako da sem jo dobil pri izvirih, vodnjakih.

Zaradi hrane sem imel tudi prebavne motnje, imel pa sem tudi infekcijo na nogo in sem moral moje potovanje za teden dni prekiniti.

